

Bến xưa

VŨ ĐỨC SAO BIỂN 2017

$\text{♩} = 95$

Qua bến đò xưa. Chiều thu đã sang mùa.
Sông nước cuộn mau. Ngàn mây trắng trời vè đâu.
Đi giữa bao la. Mùi hương lúa thơm quê nhà. Xanh xanh bóng ngàn
dâu. Xanh xanh màu cỏ biếc. Người qua bến sông chiều. Em
ơi, tôi vè với em dây, khi màu tóc xanh phai. Xin dừng bước giang hồ. Em
ơi, tôi vè bến xưa dây. Dàn nặng trĩu trên vai. Nỗi niềm thương nhớ ai. Di
trên con đường xưa tịch liêu. Quê hương mờ khuất sau sương chiều. Tiếng chim gọi
bày vè tõi ám khi chiều rời. Mà chúng ta còn chi mùa yêu cũ qua lâu rồi.
Nơi xút người xa. Lòng em nhớ quê nhà? Tôi trớ vè
dây. Mà thương tuổi xanh đòi ta. Mây núi kia oi.
Xin làm chúng cho một lời. Tôi yêu chỉ mình
em. Qua muôn trùng xa cách, chỉ thương nhớ một người.